

komiteen med Forespørgsel om, hvorvidt den ønsker en saadan Undersøgelseskommission; og at Bankkomiteen vil give endeligt Svar derpaa, naar der foreligger en Statusopgørelse fra de 2 Banker, som man venter at faa i den nærmeste Fremtid, og naar Bankkomiteen har haft Lejlighed til at gennemgaa denne Statusopgørelse og derved har faaet et klart Billede af, hvad der er foregaaet i Bankerne, saa det ærede Medlem ser, at Tanken om en Undersøgelseskommission saa langt fra er Regeringen fjern, at den netop er under Overvejelse. Men det er ganske vist en juridisk Undersøgelseskommission.

Naar det ærede Medlem tillige talte om en Kommission til at undersøge Sikkerheden for Sparekasseindskud og lignende, saa skal jeg ikke sige, hvorvidt her bliver Tale om at nedsætte nogen egentlig Kommission i saa Henseende, men jeg skal udtale, at Regeringen til næste Rigsdagsamling ved Medhjælp af den Sagkundskab, den kan raade over, agter at forberede en Lovgivning paa dette Omraade, der stiller os anderledes og bedre, end vi hidtil have været stillede.

Saa talte endelig det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds om vor Kredit i Udlandet, og da sagde han noget sandt, thi det er ganske rigtigt, at en af Ulykkerne har været den, at man herhjemme har haft megen løs Kredit i Udlandet — en Del; men det ærede Medlem sagde ganske vist noget, som ikke har nogen som helst Hjemmel, da det ærede Medlem udtalte, at naar Finansministerens Vinlov havde gjort en saadan Ravage, var det, fordi saa mange herhjemme havde løs Kredit, der kunde opsiges fra Udlandet. Loven om Stempelafgiften har ikke gjort anden Ravage end den, man har kunnet læse i det ærede Medlems Blad og i de Blade, „Social-Demokraten“ og andre, der i slige Tilfælde altid ere et Ekko af det ærede Medlems Blad.

Birek: I Modsætning til den højtærede Minister er jeg ikke saa lykkelig at eje noget Blad og kan derfor ikke bære Ansvaret for Indholdet af de Blade, den højtærede Minister har nævnt, om end jeg vil raade ham til at følge med, hvad der staar i disse Blade og ikke lade haant derom. Jeg skal kun sige, at den højtærede Minister ikke maa være i den Grad selvsikker, at han ikke skulde kunne blive belært af den Kritik, der er rejst. Jeg forlanger ikke, at den højtærede Minister skal rette sig efter Kritik i Modstandernes

Blade i den Forstand, at han skal anerkende alt; men det rigtige, der laa i den Kritik, haaber jeg ikke er gaaet sporstøvet hen over den højtærede Minister. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa det. Jeg skal ikke diskutere det Spørgsmaal om Vinloven med den højtærede Minister her i Aften, det Spørgsmaal komme vi jo til ved Behandlingen af Toldloven.

Den højtærede Minister siger, at jeg ser sort. Men jeg er ikke nogen Sortseer. Jeg tror, vi faa om nogle Aar lysere Budgetter; jeg har vist de Svingninger, der er, og jeg paastaar stadig, at Aarene 1908—09 og 1909—10 ville blive Aar, som ville sætte den højtærede Minister nogle graa Haar i Hovedet.

Den højtærede Minister talte om Aarsagen til Krisen og vilde lægge hele Aarsagen paa Byggeriet. Det er nu ikke den eneste Aarsag, men det er som sagt en væsentlig Aarsag, fordi vi herhjemme i Danmark synes, at der er saa mange Mennesker, der have med Bankvæsenet at gøre, som ikke kunne hitte paa noget andet. Det er jo i sig selv en sørgelig Tilstand. Den højtærede Minister skildrede, som den ypperlige journalistiske Skildrer han er, hvorledes Byggespekulanterne tænke; og saa sagde han, at Byggespekulation — og jeg kunde tilføje Grundspekulation — har en vis Tiltrækning paa visse Naturer. Hvor kender den højtærede Minister disse Naturer?

Den ærede Minister var imidlertid gennemgaaende saa elskværdig og imødekommende i sine Udtalelser, at jeg ikke skal fortsætte en Debat med ham her, men kun sige, at den Undersøgelseskommission, han stillede i Udsigt, selvfølgelig væsentlig bør have den Opgave at undersøge de Misligheder, der ere skete. Men disse Misligheder ligge paa forskellige Punkter. Jeg tillod mig at sige, at i et givet Tilfælde ligge de f. Eks. i det Forhold — eller Misforhold, om man vil —, der er mellem en Bank og det Sagførerfirma, der er meget nær og enigt forbundet med denne Bank. Den anden Mislighed er den, at saadanne Foretagender som Paladshotellet eller Trælastkompagniet køre rundt fra den ene Bank til den anden, saaledes at man i Virkeligheden ikke ved, hvilken Bank de i det afgørende Øjeblik høre til. Det er de to Ting, som det er af Interesse at faa undersøgt ved Siden af Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade de indbyrdes have konkurreret om Sparernes Indskud.

Naar den ærede Minister sagde, at